

telse til at holde Auktion i den fremmede Retsreds, ligesom han ikke har nogen Ret i saa Henseende, hvis Udlægshaveren foretrækker Auktionsstedets Auktionsforvalter (§ 2 sidste Stykke).—§ 3 bestemmes det, at ved Auktionens Afholdelse er særlig Tilfaldelse af Budner ikke fornøden; det er formentlig overflødigt at træffe særegne Foranstaltninger for at sikre sig Beviset for, hvad der foregaar ved en Auktion.

Med Hensyn til Begjæringen om Tvangsauktion forholdes der efter de hidtil gjældende Regler, Auktionsforvalteren skal, uden at afvente nogen Indsigelse fra Domsældtes Side, paase, at Grundlaget for Tvangsauktionen er i Orden, altsaa i de sædvanlige Tilfælde, at der er givet Refvirenten Udlæg til Forauktionering, og i Mangel deraf nægte at fremme Auktionen, men ellers udfæste de fornødne Bekjendtgørelser angaaende Auktionen (§ 4).

II.

Om tvungen Auktion over Løsøre.

§ 5 og 6 indeholdes Reglerne om Auktionens Bekjendtgørelse. Denne skal ske mindst 14 Dage før Auktionens Afholdelse, dog at Bekjendtgørelsen, som affattes paa den i § 6 angivne Maade, skal idetmindste 2 Gange indrykkes i den Berlingske politiske og Avertissements Tidende, og udenfor Sjællands Stift tillige i vedkommende Stiftstidende, saaledes at den første Bekjendtgørelse sker med det nævnte Varsel og den anden i Løbet af Varselstiden nogle Dage før Auktionen. Der skal derhos ske Opslag om Auktionen ved Plakater og foregaa offentligt Udraab, forjaaviddt Saadant paa Auktionsstedet er sædvanligt ved frivillige Auktioner.

Efter den gjældende Ret kan det ikke paalægges Refvirenten at give Kredit, medmindre de deri Interesserede tilvejebringe en vederhæftig Inkassator. Efter Udfæstels § 7 og 8 er Refvirenten derimod pligtig selv at skaffe en Inkassator og at give vederhæftige Købere den paa Egenen ved frivillige Auktioner sædvanlige Kredit, dog uden Auktionsforvalterens Billigelse ikke ud over 3 Maaneder. Denne Ordning indeholder ingen Ubillighed imod Refvirenten; det er rimeligt, at den, som ioversætter Retsforfølgningen, ogsaa sørger for en Inkassator, og dette kan ikke være forbundet med større Vanskelighed for ham end for de øvrige Interesserede. Forslagets System medfører derhos, at det ikke engang kan til-

lades Refvirenten selv at indkræve Auktionsbeløbet, om han end maatte ønske. Saadant Forslaget tilstræber nemlig, at der ogsaa ved Tvangsauktioner over Løsøre skal foregaa en Opgjørelse, som omfatter alle dem, der ere berettigede til Deltagelse i Kjøbesummen, og da saaledes maasse Andre end Refvirenten ere berettigede til Andel i denne, kan den ikke strax udbetales umiddelbart til ham; det er derfor ifølge Forslagets § 7 Reglen, at Refvirenten altid skal antage en Inkassator selv i det Tilfælde, at det Udlagte maa antages ikke at være tilstrækkeligt til hans Skyldstgjørelse. Hvis Refvirenten kun er sekundær Udlægshaver, er denne Regel en ligefrem Følge af, at Forslagets § 12 har givet ham samme Afgang til at stride til Tvangsauktion som den, der tilkommer første Udlægshaver. Auktionsforvalteren paaser, at den af Refvirenten valgte Inkassator er paalidelig og vederhæftig. § 7, jfr. § 14, indeholdes nærmere Regler om Inkassators Pligter og Stilling, af hvilke her kun fremhæves, at Inkassator i Mangel af anden Bedtagelse er ansvarlig som Selvskyldner for, at Beløbene af de af ham antagne Bud blive betalte, og at han inden 8 Dage henholdsvis efter Auktionen eller den fastsatte Kreditids Udløb skal indbetale Auktionspengene til Auktionsforvalteren, som derefter har at drage Omsorg for deres hensigtsmæssige Bevaring og Frugtbargjørelse i Mellemtiden, indtil de kunne udbetales Vedkommende (§ 16 i Slutn.). Med Hensyn til Inkassators Stilling bemærkes endnu, at man af Hensyn til Refvisitus har anset det for rigtigst i Loven at fastsætte en Grænse for Inkassationssalærets Størrelse, nemlig 4 pCt. af de Beløb, hvorpaa der gives Kredit, og 2 pCt. af dem, der betales kontant. Da det imidlertid under særegne Omstændigheder, f. Ex. hvor et Antal lidet værdifulde Gjenstande skulle sælges stykkevis, kan tænkes, at Ingen vil overtage Inkassationen for et saadant Salær, er Auktionsforvalteren bemyndiget til indtagelsesvis at gaa ud over den ovenangivne Grænse. Auktionsvillkaarene fastsættes af Refvirenten, men Auktionsforvalteren skal paa Embedsvegne paase, at der ved dem tilstaas Kredit indenfor de ovenangivne Grænser (§ 8). Om Grunden til denne Regel er talt ovenfor; her skal kun tilføies, at en saadan Bestemmelse vistnok især er naturlig ved Tvangsauktioner over Løsøre, da der her ikke saaledes som ved faste Gjenstande sker nogen Indvarsling af Skyldneren og de øvrige Interesserede.

Det bør ikke ubetinget paalægges Skyldneren at bære Udgifterne til Auktionskataloger, men kun, naar Udsættelsen af Kataloger